

GOJENIE (20) *sb n*

o prawdopodobnie jasne (tak w goić); pierwsze e jasne, końcowe pochylone.

sg *N* gojenie (1). ◇ *G* gojenia (4). ◇ *D* gojeniu (5). ◇ *A* gojenie (6). ◇ *L* gojeniu (4).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

1. Rzeczownik od „goić”; leczenie, zabliznianie [czego] (1) :

Wyrażenie: »gojenie ran« (1): Chirurgia – Vmiejtnofzcz gojenia rąn. *Calep* 189b.

2. Rzeczownik od „goić się” (niektóre przykłady mogą też być pochodne od „goić”); gojenie się, zabliznianie się; *obductio cicatricis Cn* (19) : Pół język ma to przyrodzenie/ Ránam czyni rychłe gojenie. *BierEz* 14; *FalZioł* III 35a, V 101; ále gdy drzeń wynidzie/ iuż ból lżeyszy y gojenie śpiełzniefze bywa. *SienLek* 126v; Ránnemu picie dla wnętrznego gojenia *SienLek* S4v, 130v, 148 *marg.*

gojenie czego (12): PRzy gojeniu przyczow á bolączek/ piy zawsze wódkę kthorąm ci pifaniem namienił *FalZioł* V 71v, V 71. *Cf Wyrażenie.*

W charakterystycznych połączeniach: gojenie wewnętrzne; gojenie bolączek, pryszczow (2), sadzelow (2).

Wyrażenie: »gojenie ran« (10): Małc na prędkie gojenie ran albo ładzelow. *FalZioł* V 108, I 9d [2 *r.*], IV 58c, V 107, 109; *BibRadz* I 408d *marg*; Ieft téż ofobliwy pośpiech ku gojeniu ran/ gdy kto trunki ktemu łłużące bierze *SienLek* 148, 161v; *Calep* 1147b.

Cf GOIĆ, GOIĆ SIĘ, GOJENIE SIĘ